Evaņģēlisko kristiešu baznīcas "Jaunā paaudze" Ventspils draudze

Avīze TEV

2011. gada decembris

Nr. 2

Ziemassvētku speciālizlaidums

Ziemassvētki ir brīnišķīgs svētku laiks, un tam par godu mēs esam nolēmuši vērsties pie jums, godājamie lasītāji, lai atgādinātu šo svētku patieso jēgu. Interesanti, ka vārds "***svētki***" ir radies no vārda «***svēts***», bet savukārt, tā nozīme ir – atdalīts priekš Dieva. Tātad - šis ir svēts, īpašs, neatkārtojams laiks visiem, kuri atdala šo laiku Dievam - Jēzum Kristum, kurš dzimis, lai katram uz šīs zemes dzīvojošam cilvēkam būtu iespēja iegūt mūžīgo dzīvību un brīvību no baiļu važām un nemiera.

Šajā laikā notiek gatavošanās svētkiem – visi gatavo svētku mielastu un arī dāvanas citiem. Dāvināšana ir šo svētku neatņemama sastāvdaļa – ar to mēs it kā atgādinām paši sev un citiem, ka mūsu īstais dzīves mērķis ir dzīvot citiem par svētību, ka īstā un dievišķā Mīlestības būtība ir dot bez jebkādiem nosacījumiem, nevis pieprasīt sev. Jēzus Kristus dzimšanas svētki ir beznosacījuma Mīlestības dzimšanas diena. Gatavojoties šiem svētkiem, mēs cenšamies izvērtēt savu dzīvi, mēs ieklausāmies savā sirdsapziņā, mēs cenšamies iepriecēt ar savu klātbūtni vai dāvanu kādu sirdi, pie kuras Dievs sūta mūs tāpat kā Viņš sūtīja pie cilvēkiem savu vienīgo Dēlu.... Ieklausīsimies šajā svētku laikā Dieva balsī, kura joprojām Savus dēlus un meitas sūta glābt kādu, kura sirdij vajag mieru un prieku,

Lai iepirkšanās drudzī mēs nepazaudētu šo brīnumaino svētku patieso būtību, mēs aicinām visus šajos svētkos, pirmkārt, atcerēties, ka šie svētki ir par godu mūsu Kunga un glābēja Jēzus Kristus dzimšanas dienai, un pārdomāsim - cik brīnišķīga dāvana tā ir mums! Šajā laikā mēs vēlamies iepriecināt viens otru ar dāvanām, bet neviena dāvana nav vērtīgāka par to, ko esam saņēmuši no sava Radītāja - Viņa dēls Jēzus. Vai mēs vēlamies to pieņemt savā sirdī? Vai arī - tāpat kā 2000 gadus atpakaļ Jēzus nevar atrast mājvietu, kur piedzimt, jo visas sirds namdurvis ir ciet un Ķēniņam bija jāpiedzimst kūtī pie lopiem un ganiem ...

Ejiet svētajā naktī uz DIEVNAMIEM kā trīs austrumu gudrie uz Jeruzalemi, ejiet uz vietu, kur slavē un pagodina Dievu, izdariet savas dzīves galveno lēmumu - pieņemiet Jēzu par savu personīgo glābēju - par savas turpmākās dzīves ķēniņu, valdnieku un draugu.

Ja tu esi Dieva bērns, tad saņem no Tēva pamudinājumu iet pie kāda cilvēka un aiznes labo vēsti, aiznest šo īsto un patieso Dāvanu – gaismu un mūžīgo dzīvību!

Šajā avīzīte mēs vēlamies pastāstīt par tām lietām, kas mums pašsaprotamas, bet tajā pašā laikā vai mēs visi zinām kāda ir to nozīme? Kādēļ izliek adventes vainagu un kādēļ mēs pušķojam eglīti nevis kādu citu koku un no kurienes uzradies Santa Klauss ?

Šajā numurā lasiet

* *Advents – sagatavošanās laiks*
* *Svētais Nikolass*
* *Vai Jēzus dzimis 25.decembrī?*
* *Ziemassvētku eglītes tradīcijas pirmsākumi*

Advents – sagatavošanās laiks

Advents tulkojumā no latīņu valodas nozīmē «atnākšana». Baznīcas tradīcija pirms lielākajiem svētkiem — Kristus dzimšanas un augšāmcelšanās no nāves — tiek ievērots īpašs sagatavošanas laiks. Vai arī mēs neesam ievērojuši, ka gatavošanas svētkiem dažkārt ir ne mazāk priecīgs notikums par pašu svētku dienu?

Šis ir prieka un grēku nožēlas laiks, lai varētu savas sirdīs pieņemt lielāko dāvanu pasaulē- Dieva Dēlu Jēzu Kristu. Sākotnēji gatavošanās laiks Ziemassvētkiem ilga četrdesmit dienas, vēlāk tas tika pārveidots par četrām nedēļām, kā tas arī ir saglabājies līdz mūsdienām.

Katrai nedēļas svētdienai ir sava pamattēma, — tā atbilst četrām svecēm Adventa vainagā. Vainags simbolizē gada ritējumu, bet sveces tajā —gaismas pakāpenisko ienākšanu cilvēku vidu. Simboliski Dievs ir patiesa pasaules Gaisma, kas ienāk cilvēka dzīve, kas līdz tam bijusi tukša un auksta, un ar Savu klātbūtni piepilda to ar mīlestību un prieku, jo Dievs ir mīlestība.

„Jo tik loti Dievs pasauli mīlējis ,ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību" (Jana ev.3:16).

Svētais Nikolass

Viena no Ziemassvētku tradīcijām ir Ziemassvētku vecīša sagaidīšana. Dažādās valstīs tas notiek dažādi, katrā zemē viņam ir atšķirīgs vārds (Gan Anglijā, gan Francijā viņu sauc par Ziemassvētku tēvu (Christmas Father un Per Noel), Krievijā un daudzviet Eiropā viņu pazīst kā Svēto Nikolaju, holandiešiem viņš ir Svētais Klass (Sinter Klaas), vāciešiem - Nikolauss, bet amerikāņiem - Santa Klauss.

Par Ziemassvētku vecīša prototipu tiek uzskatīts Svētais Nikolass (Krievijā – Nikolajs) jeb Mirras bīskaps. Viņš piedzima vairāk nekā pirms 1700 gadiem turīgā ģimenē kā vienīgais bērns un jau 17 gadu vecumā tika iesvētīts mūka kārtā. Visbiežāk viņš raksturots kā pavecāks vīrs, tērpies garā, sarkanā mētelī, ka jau bīskapam pieklājas. Pēc nāves Nikolass tika kanonizēts (pasludināts par svēto), tādēļ arī tāds vārds) un arī izcelsmes leģendas ir dažādas.

Par notikumu, kas Nikolasu padarīja leģendāru paaudžu paaudzēs, ir daudz nostāstu. Viens no tiem vēsta par kādu nabadzīgu zemnieku ģimeni, kurā augušas trīs nabadzīgas meitas, kam nav bijis pūrs. Kādu vakaru bīskaps ielika maisiņā zeltu un paslepeni atstāja to uz palodzes vecākajai meitai. Nākamajā vakarā zelts tika nolikts vidējai meitai. Bet, kad pienāca jaunākās kārta, logs bija aizvērts, tādēļ Nikolass uzrāpies uz jumta un ielaidis maišeli ar zeltu skurstenī. Kamīnā žāvējušās jaunākās meitas novalkātās kurpītes (citā versijā - zeķes vai zābaciņi), un tās piebirušas pilnas ar zeltu. Zemnieki pateicībā un aizkustinājumā par Nikolasa palīdzību pārstāstījuši šo notikumu no paaudzes paaudzē. Tā pamazām Svētais Nikolass kļuvis par dāvanu piegādātāju visas pasaules bērniem.

Mūsdienās Santa Klausu iztēlojamies kā omulīgu, vecu vīru sārtiem vaigiem, glītu, baltu bārdu, koši sarkanā mētelī ar baltām uzšuvēm. 1931. gadā amerikāņu mākslinieks Heddons Sandbloms radīja pazīstamo Ziemassvētku vecīša tēlu «Coca – Cola» kompānijas Ziemassvētku reklāmām. Pēc mākslinieka domām vecīša iezīmes bija tieši šādas – laipns vīrs, līdzīgs vectēvam, ar tīkamu smaidu. Šāds tēla attēlojums sasniedza iecerēto – cilvēki sāka sajust Ziemassvētku vecīti kā personību – jautru un vienmēr draisku un kā neatņemamu Ziemassvētku sastāvdaļu. Tomēr šim viedoklim varētu ari nepiekrist atceroties to būtību, kādēļ Nikolass piemin visā pasaulē - viņš palīdzēja trūcīgajiem, īpaši rūpējoties par bērniem. Viņš dāvināja slepenībā, lai neizrādītos cilvēku priekšā. Tā nebija sacensība pēc tā, kas uzdāvinās vairāk vai dārgāku dāvanu, bet gan līdzcietības un mīlestības izrādīšana. Par to mēs atceramies Nikolasu, tomēr mēs esam aizmirsuši, ka visvērtīgāko dāvanu mums jau ir uzdāvinājis Dievs. Mēs dāvinām dāvanas tādēļ, ka Dievs deva mums lielāko dāvanu, šī iemesla dēļ, kad gatavojam dāvanas citiem vajadzētu, lai sirdī neaizmirstam – šī ir Kristus dzimšanas diena.

Bērni mēdz jautāt, vai Ziemassvētku vecītis ir nemirstīgs. Visbiežāk viņiem atbild – jā! Taču patiesībā viņš var pazust, ja tam netic, bet no tā vai neticēsim Jēzum būs atkarīgs vai pazudīsim mēs vai tomēr iegūsim mūžīgo dzīvību caur Viņu. Visam, kas mums jādara ir jānotic! Dieva vārdā teikts, ka mums jābūt kā bērniem, jo bērni tic brīnumiem, bet pieaugušie vēlas visu izskaidrot un kontrolēt. Tomēr vai mēs varam izskaidrot kā veidojas bērna kauli grūtnieces miesā vai kad mums vajadzēja dzimt?

Vai Jēzus dzimis 25.decembrī?

Sākotnēji Latvijas teritorijā Ziemassvētku laikā tika svinēti ziemas saulgrieži. Šajā laikā arī Romas impērijā svinēja Saules dieva dzimšanu. Arī Baltijas tautas 25. decembrī ir godājušas līdzīgas dievības gan pirms, gan arī pēc kristietības pieņemšanas. Parasti ziemas saulgrieži bija 21. decembrī, bet Romā 336. gadā iekrita 25. decembrī, tātad tika apzināti saistīti ar Kristus dzimšanas notikumu. Saulgrieži bija īsākā gada diena, kas „neuzvaramajai saulei atdzimstot" kļuva arvien garāka. Kristieši izmantoja šo līdzību ar Kristus dzimšanu, jo Jēzus Bībelē tiek saukts par „taisnības sauli" (Mat 3:20). Apustulis Jānis viņu sauca par "gaismu, kas spīd tumsībā", un patieso gaišumu, kas nācis pasaulē un apgaismo ikvienu cilvēku. (Jāņa 1:9).).. Kristiešu Ziemassvētki nebija kompromiss ar Romas impērijas pagāniskajām dievībām. Drīzāk saules dzimšanas svētku aizstāšana ar Kristus, patiesās pasaules gaismas, dzimšanas svētku svinēšanu tika saprasta kā kristiešu uzvara par pagānisko romiešu saules kultu. Vismaz tāda bija šo svētku iecere...

Mēs Ziemassvētkus svinam no 24. līdz 26. decembrim (24. decembrī ir Ziemassvētku vakars, 25. decembrī - Pirmie Ziemassvētki, bet 26. Decembrī - Otrie Ziemassvētki). Kristietībā pieņemts, ka 25. decembrī dzimis Jēzus Kristus, tomēr daļa pareizticīgo baznīcu šo datumu aprēķina pēc Jūlija kalendāra, tāpēc vairums pareizticīgo Ziemassvētkus svin janvāra sākumā. Tomēr par patieso Kristus dzimšanas dienu ziņu nav, jo Evaņģēlijos par to nekas nav teikts. Tie stāsta par Jēzus piedzimšanas faktu. Ēģiptē 3.gs., kā liecina Baznīcas tēvs Klements no Aleksandrijas, Jēzus Kristus dzimšanas diena tika svinēta 25. martā.

Ir tiesa, ka tāpat kā paši Ziemassvētki, arī vairākas Ziemassvētku tradīcijas ir cieši saistītas ar pagānisko tautu ieražām. Tad, kad šis ieražas aizēno patieso Ziemassvētku notikumu Dieva Dēla dzimšanu, tad šie svētki zaudē savu jēgu un var teikt, ka mēs atgriežamies pie savu senču pagāniskās tumsības. Jau no kristīgo Ziemassvētku svinēšanas pirmsākumiem bija grūti parādīt kāda ir Ziemassvētku svinēšanas jēga, jo Ziemassvētku svinību pagāniskās un kristīgās tradīcijas ilgu laiku pastāvēja līdzās viena otrai. Rezultātā kristīgā ticība tika sajaukta ar pagānismu. Daudzi cilvēki, kuri nepazina Kristu, turpināja savus pagānu rituālus zem Kristus dzimšanas svētku nosaukuma. Rezultātā izveidojās kristietības un pagānisma mistrojums. Vienkāršās tautas dzīvē pārsvaru parasti tomēr guva pagānisms. Kristus bija kļuvis ka viens no viņu daudzajiem dieviem. Un tā Kristus kļuva par izglītotākās sabiedrības daļas un augstdzimušo personu Dievu. Jāatzīmē, ka arī Latvijas sabiedrībā kopumā Ziemassvētku svinēšanas tradīcijā tomēr vērojams minimāls sakars ar Kristu!

Taču nevaram teikt, ka svētki gadu gaitā pilnīgi nemaz nav mainījuši savu pagānisko nozīmi – lielai sabiedrības daļai tie ir kluvuši par kristīgiem svētkiem. Izmantotā simbolika daudziem ir palīdzējusi izprast Kristus dzimšanu un tās nozīmi. Tā ir iespēja katram ieraudzīt patieso gaismu, patieso mīlestību un izvēlēties savā dzīvē cietu un drošu pamatu zem kājām – dzīvi bez bailēm par nāvi. Daudzas draudzes šos svētkus svin ar pareiziem motīviem meklējot Kristu, pagodinot Viņu un apdāvinot savu tuvāko. Tā ir arī lieliska iespēja pastāstīt par Jēzu un tikmēr ir jēga paturēt šo Ziemassvētku simboliku un pašus svētkus. Žēl, ka vairākās Eiropas valstīs patlaban vērojami centieni panākt to, lai Kristus dzimšanas dienā nedrīkstētu pieminēt Kristus vārdu.

Ziemassvētku eglītes tradīcijas pirmsākumi

Jau senie ēģiptieši, pielūgdami nemirstīgo Saules dievu Ra, izgreznoja savus mitekļus ar niedrēm un palmu lapām, tā cerot veicināt dzīvības uzvaru pār tumsas spēkiem. Šo tradīciju turpināja pārejās senās tautas — ari eiropieši.

Ķeltu priesteri druīdi ziemas saulgriežu laikā izrotāja savus tempļus ar mūžam zaļajiem āmuļu zariem, kas simbolizēja mīlestību un mūžīgo dzīvību. Arī senie vikingi greznoja savus mājokļus ar āmuļiem, kas bija sevišķā mistiskā kārtā saistīti ar viņu Saules dievu Balduru. Ar tiem pašiem āmuļiem, ko mūsdienās popularizē arī Latvijā!

Gandrīz visas Eiropas tautas izmantoja kokus savos pagāniskajos rituālos un visbiežāk tas notika tieši ziemas saulgriežos. Pagānu tautas pušķoja kokus jau ilgi pirms Kristus dzimšanas. Ari latviešiem bija populāri karināmi pušķojumi no salmiem.

Mūsdienu tradīcija izgreznot mājokli ar Ziemassvētku eglīti nākusi no Vācijas (16. gs.). Seno ģermāņu tradīcijās mūžzaļie koki simbolizēja auglības maģisko spēku. Pagāniskajā laikmetā ģermāņu svētais koks bija ari ozols. Leģenda vēsta, ka kristīgais misionārs svētais Bonifācijs, apkarodams ģermāņu elkdievību, licis nocirst dievam Donaram veltīto koku. Tā vietā viņš izrotājis eglīti, veltot to jaundzimušajam Kristum tādējādi senā pagāniskā tradīcija tika pielāgota, lai tuvinātu vienkāršo tautu Kristum. Eglīte simbolizē „dzīvības koku" – krustu, kas ir nesis visskaistāko augli – mūsu atpestīšanu. Eglītes mūžīgais zaļums mums stāsta par Kristus dāvāto cerību mūžīgai dzīvei. Degošas svecītes eglītē simbolizē Kristus atnesto gaismu pasaules tumsā.

Eglītes grezno arī ar gardumiem, kas simbolizē tās daudzās dāvanas, ko mums ir atnesis Jēzus, ienākdams pasaulē.

Pēc Melngalvju šrāgās sniegtas informācijas „Ziemassvētku koku" Rīgā ir kopš 1476. gada, bet Ziemassvētku egle Rīgā tika pušķota 1510.gadā. To pušķoja ar lentēm, salmiem u.c. kaltējumiem, bet vēlāk ar dziesmām un dejām tika iznests ārpus svinību nama, kur tā atradās visu Ziemassvētku laiku un Rātslaukumā tika sadedzināts ap 6.janvari. Tādējādi „bluķa" dedzināšana pārvērtās par eglītes dedzināšanu!

Sena latviešu rituāla darbība bija bluķa vilkšana, ko papildināja tradīcija iet ķekatās (tērpšanās dažādās maskās un iešana ciemos, lai aizdzītu prom vai pielabinātos dažādiem ļaunajiem gariem). „Rusova hronikas" autors norādījis līdzību starp eglītes dedzināšanu un dejām ap to ar dejām un zelta teļa pielūgšanu, par ko tiek stāstīts Vecajā Derībā, kur šī darbība tika attēlota kā elka pielūgšana. *Hronikas liecina, ka iespējams šī tradīcija izplatījusies pa visu pasauli tieši no Livonijas.*

Mūsdienās eglīte tiek pušķota ar gaismiņu virtenēm (agrāk svecēm), dažādiem rotājumiem, bieži egles virsotnē tiek novietots eņģelis vai zvaigzne, tā simbolizējot Jēzus Kristus dzimšanu Betlēmē.

Bet runājot par svinībām, tad budēļu tēvs, kas vadīja došanos ķekatās ir aizstāts ar Ziemassvētku vecīti vai Salavecīti, ko gan pasaulē biežāk sauc par Santa Klausu. Interesanti, tas, ka pasaulē Santa Klausu sauc dažādi, bet būtībā tas ir Svētais Nikolass, tomēr Latvijā tas ir Salavecītis, līdzīgi kā Krievijā „Ded Moroz". Iespējams, ka tieši no turienes arī nācis šis mūsu Salavecītis...

Vēl joprojām tradīcija pārģērbties ir saglabājusies. Seno tradīciju atdarina bērnudārzos pārģērbjoties par dažādiem dzīvniekiem un rūķiem, kuri arī ir patapināti no kādām citu valstu tradīcijām.

Ko no tā visa var spriest? *Vai Bonifācijam ir izdevies panākt to mērķi, ko viņš vēlējas izpušķojot eglīti vai arī tā un citas darbības, kā arī Salavecītis ir tikai padarījušas pagāniskās, okultās darbības mūsdienīgākas? Vai cilvēki šajā vakarā ar skaidru prātu atver savu sirdi vai arī*

Varbūt pienācis laiks aizdomāties par to vai esam kristīga valsts par kādu sevi dēvējam vai arī esam līdzīgi kādiem iezemiešiem, kas lec ap savu stabu un priecājas, bet tagad to cenšamies darīt skaistos uzvalkos un vakarkleitās.

Nav jau nekas slikts dejot un priecāties, kā dziedam mūsu himnā „kur latvju meitas zied, kur latvju dēli dzied, laid mums tur laimē diet". Jautājums - vai mēs lūdzam svētību un aizsardzību Dievam un pieņemam Viņa Dēlu Jēzu Kristu kā pestītāju vai arī kādai citai dievībai, piekopdami pagāniskus rituālus, kas Latvijā kļūst arvien populārāk!

Varbūt der padomāt nesot mājās zaļo kociņu - kam par godu tas tiks pušķots?

Klusā un baltā naktī
Svētums vieno mūs.
Krīt sniegpārslas, lido sapņi,
Bet zem brīnuma spārniem
Piepildīts laiks
Mirdz kā Ziemassvētku Zvaigzne.

Balts un kluss
Šis laiks,
Balts un kluss...

Vien eņģeļu gaviles
Dzirdamas visur,
Kas vieno mūs
Zem debesīm,
Un dāvā mīlestību,
Lai kā svētumu glabātu.

Klusā un baltā naktī
Lēni sniegpārslas krīt
Un brīnuma spārni sedz pasauli,
Jo Dieva Dēls
Ir dāvāts mums.

/Sandra Kubile/

Gatavots ar mīlestību

Ziemassvētkus gaidot mūs iepriecina ne tikai rotājumi eglītē, bet arī gardie rauši, kas rada svētku noskaņu. Ģimenes rosība virtuvē, mazie bērnu pirtiņi, kas palīdz māmiņai izrullēt mīklu– tas ir labākais, ko varam sagādāt saviem mīļajiem.

Kūkas gabaliņš uz galda noteikti iepriecinātu Jūs un Jūsu mīļos, jo ar mīlestību gatavots ēdiens ir visgaršīgākais. Un baudīsim šo maltīti pateikdamies Dievam par žēlastību, ka mums šajā dienā ir ko baudīt, jo daudziem cilvēkiem uz šīs pasaules šajā dienā nav nekā...

Brūnais gardums

Sastāvdaļas (1 kārtai):

3/4 gl cukura
1 gl skābais krējums
1 gl kviešu milti
1 ola
1 tējk. soda (bez kaudzes)
2-3 ēd.k. kakao

Banānu krēms:

250 g saldais krējums
4-5 ēd.k. cukurs

Pildījumis

250 –300 g skābs ievārījums (jāņogu, plūmju, upeņu u.c.)

Dekorēšanai:

Marmelāde
Olbaltumu cepumi
Kokosa skaidiņas
Želejas konfektes
Dekorācijas kūkām (Ventspilī "Super neto"

Kūkas kārta. Olu ar cukuru saputo, pievieno krējumu, miltus, soda un kakao. Jā vēlas baltu, tad kakao neliek. Kūkas pagatavošanai izmanto 3 kārtas. Attēlā redzamajai kūkai ir 2 brūnās kārtas ar kakao un 1 baltā (masa tādi pati, tikai neliek kakao). Masai jāsanāk krējuma konsistences.

Banānu krēms. Saldajam krējumam pievieno cukuru un puto līdz gandrīz gatavs. Cita traukā saspaida banānus līdz viendabīgai masai. Pievieno saldajam krējumam banānus un puto līdz veidojas bieza masa, kas paliek starp putotāja lāpstiņām un netek nost.

Kūkas kārtas masu lej cepama formā (24 cm diametrā. Rezultātā izcepas apmēram 1,5 cm bieza). Ja lej lielākā formā, tad protams iznāks plānāka kārta. Bet ja lej mazākā tad būs biezāka un to varēs sagriezt uz pusēm. Cep 180° 10—15 min.

Liek pirmo kārtu un uz tās smērē ievārījumu, virsū liek gaišo kārtu uz kuras klāj 2/3 no banānu krēmu un liek virsējo kārtu, ko pārsmērē ar atlikušo krēma daudzumu. Kūkas malas apber ar cukurā apgrauzdētām auzu pārslām. Virsmu var dekorēt ar marmelādes konfektēm, olbaltumu cepumiem, pārber ar krāsainām kokosa skaidiņām. Želejas konfektēm u.c. Protams, dekorēt var arī savādāk– pēc savas iztēles.

Draudzes „Jaunā paaudze" Ventspils draudzes svētku svinēšana un kalpošana Ventspilī, Loču ielā 8

18.12.11. plkst. 10.00	Ceturtās Adventes dievkalpojums
19.12.11. plkst. 06.30	Rīta lūgšana
21.12.11. plkst. 18.00	Dievkalpojuma tiešraide no Rīgas draudzes
24.12. 11. plkst. 20.00	Ziemassvētku gaviļu dievkalpojums
plkst. 22.00	Ziemassvētku svinību vakars
25.12.11. plkst. 10.00	Ziemassvētku dievkalpojums
plkst. 17.00	Filmas " Jēzus dzimšana" demonstrācija
30.12.11. plkst. 17.00	Ziemassvētku koncerts bērniem sadarbībā ar biedrību Integrācijas centrs " Atvērtās durvis" un nodibinājumu " Kraukļa fonds"

Draudzes „Jaunā paaudze" svētku svinības un kalpošana Kuldīgā, Liepājas ielā 14 kopā ar biedrību Integrācijas centrs "Atvērtās durvis" un nodibinājumu "Kraukļa fonds"

20.12.11. plkst. 19.00	Lūgšanu vakars – vada Dz. Pērkone
21.12.11. plkst. 19.00	Lūgšanu vakars – vada O.Pērkons
25.12.11. plkst. 10.00	Svētku svētbrīdis "Patiesā gaisma"
27.12.11. plkst. 19.00	Lūgšanu vakars – vada Dz. Pērkone
28.12.11. plkst. 19.00	Lūgšanu vakars – vada O.Pērkons

KONTAKTI

Ventspils: *Loču iela 8*
Tel. *26717841*

Kuldīga*: Liepājas iela 14.*
Tel. *2*

E-pasts: *jp.ventspils@gmail.com*

DIEVKALPOJUMI

Svētdiena
Dievkalpojums pl. 10:00

Trešdiena
Dievkalpojuma tiešraide no Rīgas draudzes 18:00

Piektdiena
Slavēšanas un pielūgsmes vakars 19:00

ZIEDOJUMIEM

Evaņģēlisko krstiešu baznīcas "Jaunā paaudze" Ventspils draudze

Reģ.nr. 40801051414

HABA22
LV97HABA0551029457344